

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Zgud po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015r. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym w postępowaniu uproszczonym sprawy z powództwa G. (...) przeciwko B. K. o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej B. K.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie z dnia 6 marca 2013r., sygnatura akt I C 1477/12/K

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo przeciwko B. K. oddala;
2. nakazuje ściągnąć od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla K. (...) w Krakowie kwotę 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej od apelacji, od której uiszczenia pozwana została zwolniona.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 16 grudnia 2015 roku

Wyrokiem z dnia 6 marca 2013 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie do sygn. akt I C 1477/12/K zasądził od pozwanej B. K. na rzecz powodowej G. (...) kwotę 6059,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że M. K. była najemcą lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w K.. Pozwane zalegają z zapłatą na rzecz strony powodowej kwoty 6059,43 – a to 4968,23 zł z tytułu zaległości czynszowych, 1075 zł z tytułu odsetek oraz 16,20 zł z tytułu kosztów upomnienia.

Sąd Rejonowy uznał, że z przedłożonego zaświadczenia Urzędu Miasta K. wynika, iż od dnia 20 lipca 2010 r. pozwana B. K. jest zameldowana pod innym adresem niż lokal, którego dotyczą dochodzone pozwem zaległości czynszowe. Tymczasem powództwo dotyczy okresu od 2008 do 2009 r. - a zatem jeszcze sprzed daty zameldowania. Sąd Rejonowy zaznaczył, że pozwana ani nie stawiała się celem przesłuchania w charakterze strony w dniu 13 lutego 2013 r. ani nie przedłożyła żadnych innych dowodów, z których wynikałoby, że w okresie 2008 -2009 już w spornym lokalu nie zamieszkiwała. Tym samym nie wykazała swego twierdzenia jakoby nie zamieszkiwała w tym okresie w spornym lokalu, do czego była obowiązana na mocy art. 6 k.c. Strona powodowa wykazała roszczenie i jego wysokość przedłożonymi dokumentami - które w żaden sposób nie zostały zakwestionowane przez pozwaną. Mając powyższe na względzie Sąd Rejonowy na mocy art. 688¹ Kodeksu cywilnego uwzględnił powództwo orzekając o kosztach na zasadzie. art. 98 i 99 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniosła pozwana B. K. żądając zmiany wyroku i oddalenia powództwa, ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Pozwana zarzuciła naruszenie art. 233 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i uznanie, że pozwana zamieszkiwała w spornym lokalu w okresie objętym żądaniem pozwu. Dalej zarzuciła naruszenie art. 328 k.p.c. poprzez brak wskazania na których dowodach Sąd oparł ustalenie co do zamieszkiwania w lokalu; art. 688¹ k.c. poprzez jego zastosowanie w braku spełnienia przesłanek i wreszcie art. 118 poprzez zasądzenie przedawnionego roszczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Podstawą żądania pozwu w stosunku do pozwanej B. K. był art. 688¹ k.c. Zgodnie z tym przepisem i jego §§ 1 i 2 za zapłatę czynszu i innych należnych opłat odpowiadają solidarnie z najemcą stale zamieszkujące z nim osoby pełnoletnie. Odpowiedzialność tych osób ogranicza się jednak do wysokości czynszu i innych opłat należnych za okres ich stałego zamieszkiwania. Oznacza to, że B. K. zobowiązana byłaby do zapłaty czynszu i innych opłat związanych z korzystaniem z lokalu przy ul. (...) tylko wówczas, jeżeli zamieszkiwała w tym lokalu w okresie objętym żądaniem pozwu to jest od marca 2008 do grudnia 2009.

Zasada rozkładu ciężaru dowodu z art. 6 k.c. stanowi, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Niewątpliwie to powodowa Gmina twierdziła i na tym opierała swoje roszczenie, że pozwana B. K. zamieszkiwała w lokalu w okresie objętym żądaniem pozwu. To na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania tego zamieszkiwania a nie na pozwanej ciężar wykazania, że w lokalu nie mieszka. Sąd Rejonowy wadliwie zastosował w sprawie cytowany przepis i bezzasadnie ciężarem dowodu obciążył pozwaną. Pozwana w toku postępowania zaprzeczała bowiem zamieszkiwaniu w spornym lokalu od około 3 lat poprzedzających rok 2011.

Tymczasem powodowa G. (...) nie przedłożyła takich dowodów. Dowodu tego nie stanowi decyzja o przydziale z 29 lutego 1969 roku (prawdopodobnie błędna data, albowiem luty roku 1969 miał tylko 28 dni). Fakt, że pozwana objęta była tą decyzją nie oznacza, że w lokalu zamieszkiwała nadal w latach 2008-2009. Co więcej, wbrew stanowisku Sądu Rejonowego pozwana przedłożyła pośredni dowód przeciwny. Na karcie 41 akt zalega bowiem zaświadczenie wydane przez Urząd Miasta K. o zameldowaniu pod adresem ul. (...) od 20 lipca 2010 roku (co ustalił Sąd Rejonowy) ale także o wymeldowaniu z adresu ul. (...) z dniem 3 kwietnia 2008 roku i to decyzją administracyjną. Pozwana była tam zameldowana w okresie 23.7.1965-3.4.2008. Obowiązująca w dacie wymeldowania Ustawa z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych w jej art. 15 przewidywała możliwość wymeldowania decyzją administracyjną osoby, która opuściła miejsce pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 3 miesiące i nie dopełniła obowiązku wymeldowania się. Wydanie decyzji administracyjnej poprzedzone jest postępowaniem administracyjnym. Skoro wymeldowanie nastąpiło z dniem 3 kwietnia 2008 roku, to pozwana musiała przedmiotowy lokal opuścić wcześniej, a opuszczenie to zostało potwierdzone w stosownym postępowaniu.

Skoro w sprawie brak dowodu, aby pozwana B. K. zamieszkiwała przedmiotowy lokal w okresie objętym żądaniem pozwu, to nie obciąża jej obowiązek ponoszenia opłat za lokal. Stanowi to samodzielną podstawę oddalenia powództwa.

Zaskarżony wyrok (obejmujący jedynie pozwaną B. K.) należało zatem zmienić i powództwo oddalić bez orzekania o kosztach. Wobec oddalenia powództwa nie ma podstaw do obciążania pozwanej kosztami postępowania (art. 98 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 98 k.p.c. Wobec uwzględnienia apelacji koszty postępowania odwoławczego winny obciążyć stronę przeciwną – w tym przypadku stronę powodową. Na koszty te składa się opłata sądowa od apelacji liczona od wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu uproszczonym.